

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 40 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 130.

V Ljubljani, v soboto 7. junija 1884.

Letnik XII.

Kranjska hranilnica pa nemška šola v Ljubljani.

(Konec.)

Morebiti bi pa kdo ugovarjal: Ako bode moralo mesto za nemške otroke napraviti nemško šolo, potem mu bode gotovo prav zelo vstreženo, ako tako šolo osnuje kranjska hranilnica, ker je potem ne bo treba napravljati njemu in mu bodo vsako leto prihranjeni dotični stroški.

Gotovo bi bilo mestu in mestni blagajnici prav zelo vstreženo, ako bi bila hranilnica sklenila, naprositi mesto kot merodajno gosposko, da naj za nemške otroke napravi nemško šolo, in mu ob enem ponuditi, da mu bode stroške za dotično šolo povračala ona. Toda hranilnica tega ni sklenila; ona hoče marveč napraviti zasebno šolo, ktere učiteljev ne bode nastavljal deželni šolski svet v porazumljenji z mestnim odborom, ampak hranilnica sama, ki jim bode tudi sama določevala plače in si izbirala gotovo najbolj zagrizene nasprotnike slovenske narodnosti ali pa iz tujega prišle trde Nemce, ne pa domačih sinov.

Ta šola bo toraj enake vrste, kakor Waldherrjeva ali protestantska šola in mestu bode z njo tako malo vstreženo, kakor z omenjenima zavodoma. Obe te šoli ste namreč čisto nemški in bi gotovo zadostovale za vse nemške otroke v Ljubljani. Toda nekteri stariši jih nečejo pošiljati tje, ampak tirjajo, da jim mora mesto ustanoviti nemško mestno šolo, do ktere imajo nemški davkoplačevalci enako pravico, kakor slovenski do slovenskih šol. Tudi kadar se ustanovi nemška hranilnična šola, mesto ne bode rešeno nevarnosti, da bi nekteri svojih otrok tudi v to šolo ne hoteli pošiljati, ampak bi od mesta, če zarad družega ne, morebiti to iz same nagajivosti tirjali, naj mesto za njih otroke napravi nemško šolo. S tako šolo toraj, kakoršno misli napraviti hranilnica, bi mestu Ljubljanskemu ne bilo prav nič pomagano, in bi bili denarji, ki jih hranilnica v ta namen ponuja, prav po nepotrebnem proč vrženi. Razun tega bi v to šolo zarad pomanjkanja

pravih nemških otrok prav gotovo jemali tudi čisto slovenske otroke in jih odtujevali maternemu jeziku in slovenski narodnosti. Ta šola bi bila toraj pravo ponemčevalno gnjezdo in nevsahljiv vir narodnih preprirov. In tako šolo si drznejše hranilnični vodje ustanovljati celó v spomin na bivanje presvitlega cesarja v Ljubljani, dasiravno bi morali vedeti, da naš plemeniti vladar nič bolj ne želé, kakor da bi bil že skoraj mir med njihovimi narodi. To je toraj nedopustljiva zloraba najvišje osebe, zoper katero mora odločno protestovati vsak zvest državljan.

Hranilnica hoče prej omenjenih 50.000 gold., pa tudi vse stroške za to vzeti iz svojega rezervnega zaklada, ki je po hranilničnih pravilih namenjen v to, da daje popolno varnost hranilničnim ulogam in da zagotavlja plačila in pokojnine hranilničnim uradnikom; kar pa čez ostaja, se ima porabiti za dobrodelne občno koristne namene Ljubljanskega mesta in kranjske dežele. Vdeležencem kranjske hranilnice ne more biti vse eno, da se iz tega rezervnega zaklada naenkrat vzame toliko denarjev, in da se mu za vse prihodnje naloži novo breme, s katerim se obteži istina 150.000 do 160.000 gold., ker bi nameravana šola gotovo stala 7000 do 8000 gold. na leto. Še manj pa se morejo z najnovejšim sklepom hranilnice strinjati, ker bi, kakor smo dokazali, nikakor ne bil na korist Ljubljanskemu mestu ali deželi kranjski. Zato so se res že oglasili nekteri vložniki iz Litije ter so v „Narodu“ 5. t. m. zoper omenjeni sklep objavili protest, v katerem med drugim pravijo:

„Vemo vsi, in tudi Ljubljanska hranilnica mora to vedeti, da je rezervni fond narastel iz ulog in doneskov kranjskih Slovencev — zakaj nemški Kočvarji imajo svojo hranilnico v Kočevji —; da je torej ves ta denar, kterega hoče hranilnica zdaj razmetavati, prišel od slovenskih žuljev, zlasti od slovenskega kmeta. Toraj zahtevate spodobnost in pravičnost, da se kranjska hranilnica ozira v prvi vrsti na Slovence, na slovenski kmeti stan. Ako od rezervnega fonda res toliko obilno denarja ostaja, zakaj se ne znižajo obresti kmetiskim dolžnikom; zakaj se ne napravi raji obrtna ali kmetška šola

za celo kranjsko deželo, namesto, da se nareja posebna in to taka nemška šola, ki ima le namen, tuj element podpirati in razprtijo delati v naši kranjski deželi; in da se zidajo stanovanja tujim ljudem, ki niso k blagostanju kranjske hranilnice nikoli nič pripomogli?

Pravično nejevoljo pa mora obuditi v nas predrznost, da se hoče vidni strankarski namen zakrivati z blagim imenom našega, nad vsemi strankami stoječega, vsem narodom jednako pravičnega vladarja, ki ni prišel razprtije delat v našo deželo, ampak hoče mir imeti mej svojimi narodi.

Mi podpisani vdeleženci kranjske hranilnice protestujemo s tem z vso odločnostjo proti tej zlorabi presvetlega imena Nj. Veličanstva našega najdobrotljivejšega cesarja in protestujemo tudi proti omenjenim sklepom kranjske hranilnice, ker se hoče premoženje rezervnega fonda hranilničnim pravilom in zlasti hranilničnemu regulativu popolnem protivno, za vdeležence krivično, ter kranjski deželi in Ljubljanskemu mestu na očitno škodo razmetavati in zapravljati, ter prosimo visoko c. kr. deželno vlado, naj ona škodo, ki po teh sklepih preti naši deželi in hranilničnim vdeležencem, po svoji previdnosti odvrne, ob enem pa tudi svojo blagovoljno skrb obrne na to, da se hranilnični regulativ tako preuredi, da se rezervni fond, ki je pravo deželno premoženje, v prihodnje ne bo brez vsacega deželnega nadzorstva.“

O enakih protestih se je poročalo tudi že nam, in smo bili vprašani, kaj naj se stori? Nam se zdi, da bi bilo najbolje take proteste naravnost pošiljati slavni vladi, ki jih gotovo ne bode mogla prezirati. Ako namreč vsled takih sklepov hranilničnega vodstva ljudstvo zgubi zaupanje do tega denarnega zavoda in bi morda vložniki kar trumoma svoje denarje iz hranilnice jemati začeli, ki kaj lahko nastala kaka gospodarska nezgoda ali kriza, ki je vlada ne bi mogla mirno gledati. Sicer pa mora biti glavna skrb obrnjena na to, da se v prihodnje kaj takega zabrani, in da s hranilnico ne bodo slobodno gospodarili možje, ki drug družega imenujejo, ampak da bodo imeli govoriti tudi vložniki in si

LISTEK.

Severno-iztočna morska potovanja

skozi severno ledeno morje s posebnim obzirom na Nordenskjöldovo l. 1878—79.

(Spisal prof. I. Steklasa.)

(Dalje.)

27. septembra se je približavala „Vega“ zemskemu šilu, ki omejuje na iztoku Kolučinski zaton, in čeravno se je tenek led naredil, vendar to ni nič vožnje prečilo; vremo je bilo lepo, temperatura malo pod 0°, a zrak popolnoma miren; zato se ni bilo treba bati, da bode morje popolnoma zamrznilo. — Ker se je pa na drugi strani zemskega šila mnogo sreža pojavilo in je morska cesta med tim in obalo za „Vego“ po mnenju mornarjev preplitvo bilo, usidrla se je le-ta zvečer, dokler se drugi dan morski pot točno ne pretraži ter potem dalje odjadri.

28. septembra je bilo vreme tudi lepo, kakor dan poprej, samo na vodi se je naredil led debel kakih 5 cm.; vendar pa se je dalo vkljub temu še

dalje voziti; še le ko je „Vega“ zemsko šilo oplula, da najde bolj globoko vodo za vožnjo, pa pri tej priliki morala prodreti skozi srež, ki se je po noči zgostil, morala se je vstaviti na velikem kosu ledu, ter tukaj kakor že tudi poprej večkrat pričakovati bolj ugodne temperature. Samo nekoliko ur bi moral jug led razdeliti ter ladijo osloboditi. V dobri nadi, da se bode to zgodilo, podá se Nordenskjöld s prirodopisci na kopno, da more tukaj v dozdevno kratkem času zemljo in prebivalce njene proučiti. Ti izleti so se vsaki dan ponavljali, pa se je mislilo o vsakem, da je zadnji, dokler se niso mornarji osvedočili, da se ne dá v tem letu nič več misliti na rešitev „Vege“ iz tega ledu.

Kar se vidi iz opisa dosedanjega, ni bila „Vega“ popolnoma v varnosti: ona ni bila celó dobro usidrena, nego samo na kos ledu pripeta, in ta kos, ki je bil od obale oddaljen 1400 m. ter ležal v 9½ m. globokem morju, mogel se je pri veliki vodi in hudih viharjih premakniti, kakor se je tudi dozdej premikal. V ostalem pa je ta kos ledu branil ladijo pred ostalim ledom, čeravno ni bil poseben velik — dolg je bil namreč 40 m. in 30 m. širok ter se vzdigoval nad površjem morskim 6 m. Nekolikokrat se je za-

res ta kos ledu po zimi premaknil, ali „Vega“, ki je na njem visela ter se z njim premikala, ni bila nič poškodovana.

O stanišču „Vege“ pripoveduje Nordenskjöld, da se je nahajalo pod 67° 7' severne širine in 173½° zapadne dolžine od Greenwicha (r. Griniča) na azijski obali v severnem delu Beringovega tesna. O zemlji, ki se nahaja v bližini, poroča on sledeče: Ona čini široko, slabo humkasto ravnico, katero omejujejo na jugu počasi se vzdigajoča, dalnja pogorja, proti morju pa se spušča v široke močvirne predele. Ko je „Vega“ semkaj prispela, ni bila zemlja še s snegom pokrita; v bližini morske obale so bili veliki prostori zaraščeni z bilinami: Elymus in Halanthus peplodes ter z drugimi cveticami, med kterimi se najbolj pogostoma nahaja Armeria sibirica. — Bolj proti jugu, kjer se nahajajo sladka jezera, bilo je najti s travo in bičjem zaraščenih poljan in v bližini visočine, kjer je zemlja po zdrobljenem gneisu in doloritu bolj mastna, grmovje od Empetrum nigrum ter Andromeda tetragona in ena vrst Artemisia. Med ostalim pa je bilo videti tukaj posušenih ostankov mnogih v Evropi poznatih rastlin.

V bližini zimske luke „Vege“ ste stale na pe-

bode vlada varovala vpliv, ki se ji vsled njene velike odgovornosti spodobi. V prvi vrsti je treba toraj zahtevati premembo hranilničnih pravil, kar povdarjajo tudi vložniki Litijski. Sploh pa zadostuje, ako lastniki hranilničnih bukvic samo izrekó, da se pridružijo protestu Litijskemu. Da ne bode nobenega dvoma o pravilnosti protesta, je dobro, da lastniki hranilničnih knjig svojemu imenu pridenejo tudi številko one knjižice, ki je njihova lastnina.

Konečno naj še omenimo, kako so se zadnje „Novice“ izrekle o tej zadevi. One namreč pišejo:

„Mi moramo pred vsem odločno protestirati, da gredó imenovani gospodje namreč Schrey, Dežman, Schaffer pod firmo hranilnice zlorabit najvišjo osebo cesarjevo v svoje nemškutarske namene, drugič pa protestiramo v imenu deležnikov hranilnice v tako zlorabo hranilničnih zakladov v enostranske ponemčevalne namene. Če hočejo Schrey, Deschmann, Schaffer & cons. podpirati namene nemškega „Schulvereina“, sežejo naj v svoje lastne žepe, kolikor globoko jim drago; hranilnica in njeni zakladi imajo po pravilih vse druge namene, in mi pričakujemo, da bode c. kr. vlada znala zabraniti zlorabo zakladov, ki so tudi pod njenim sovarstvom.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. junija.

Notranje dežele.

Kakor čujemo, se na Dunaji že napravlja **konzervativni volilni odbor**, ki bo že pri bodočih volitvah v deželni zbor svoje plodonosno delovanje pričel. Program, na podlagi katerega se bo sestavil, je neki tako obširen, da bode v njegovem okvirju prostora za vse skupine sedanje večine državnega zbora. Tako je prav! Levica razpada, večina mora pa vso svojo skrb na to obračati, da si pridobljena tla na lastno korist obrne, na katerih bo zasadila prapor konzervativizma, katerega je talmi-liberalizem leta in leta v kot potiskal, vdušiti ga pa le ni zamogel. Konservativci pa morajo trdno stati mož ob možu, le tedaj ne bo več mogoče liberalnim lažem na površji se ohraniti. Kakor se bo pa konservativcev poprijela malomarnost, vspel se bo zopet liberalni plevel nad konservativno pšenico, in brezvspešno tekmovalje pričelo se bo od začetka.

Na Dunaji razvija svojo posebno delavnost **katoliško-konzervativni centralni volilni odbor** gledé bodočih volitev v deželni zbor. Sklenili so za vsaki Dunajski mandat svojega posebnega kandidata postaviti. Dotični kandidatje so: prelat Kisterschitz, vladni svetnik Kraus, bivši policijski ravnatelj Tržaški in nekdanji občinski odbornik Vaeth. Dotični odbor je sklenil takošno postopanje zaradi tega, da se prepriča o moči svoje stranke na Dunaji.

Volitve v deželni zbor moravski bodo: 1. za okraje po deželi na 30. junija; 2. za mesta in trgovinsko zbornico 4. julija in 3. za velikoposestvo 7. julija.

Kakor vse kaže, se v **moravskem deželnem zboru** tudi še dalje ni nadjati kakega zboljšanja narodnostnih razmer, in bodo tudi letos po novih volitvah ondi centralisti in nemškoliberalci prvo in poglavitno besedo imeli. Vsaj krtovo delovanje Chlumetzkega, Sturma in Promberja je na to obrnjeno, da kolikor mogoče centralistično navdihnjenih velikoposestnikov tjekaj spravijo. Chlumetzki tudi na nekaj

kompromis dela v moravskem velikem posestvu, vsled katerega naj bi se iz srednje stranke le oni velikoposestniki odbrali, o katerih se že sedaj lahko reče, da bodo v marsikakih zadevah glasovali z nemškoliberalci. Oni naj bi bili toraj nekaka priklada, ki se ravno na tehtnico vrže, kedar jo je potreba. Zabraniti skoraj da ne bo več mogoče na Moravskem, da ne bi prišla dežela zopet za šest let nemškim gospodarjem v roke, pač pak je še mogoče kolikor toliko število nemških poslancev omejiti po živahni agitaciji, ktere bi se moralo pa vse prijeti, kar na slovansko narodnost prisega.

Naslednik ranjega protopopa Rajevskega pri **ruskem poslanstvu na Dunaji** bo profesor bogoslovja na Odeški univerzi P. Kudriavčev, ki je na slovesu velikega učenjaka in izvrstnega diplomata. Ruska sinoda imela je pretekle dni zaradi te za rusko diplomacijo jako važne točke v Petrogradu sejo, ktere so se pod predsedništvom vrhovnega oskrbnika svete sinode, tajnega svetnika Konstantina Pobjedonoševskega vdeležili minister zunanjih zadev Giers, minister notranjih del grof Tolstoj, minister za narodno prosveto Delianov, Petrograjski metropolit Izidor, Kijevski metropolit Platon, Moskovski metropolit Joanikij in pa vrednik „Moskovskije Vedomosti“ tajni svetnik Katkov. Po daljši razpravi o izvolitvi moža, ki bi bil dotičnemu mestu na Dunaji v vsakem oziru kos, zjediniili so se o imenovanem profesorji ter so njegovo imenovanje tudi že caru v potrditev predložili.

Vnanje države.

Tistega dne, ko se je po Filipopoljni, glavnemu mestu **iztočne Rumelije** zvedelo, da je domačin Krestović v Carigradu imenovan za rumelijskega guvernerja, obleklo se je glavno mesto v praznično obleko. Razobesili so narodne bolgarske in ruske zastave in demonstracije so se čule, ki so odločno kazale, kakošnega mišljenja je ondi narod, da hoče namreč zedinjenje vseh Bolgarov. Ko so se zvečer zbrali na trgu, kjer so godci narodno bolgarsko himno svirali, slišalo se je iz tisoč grl: „Urá! Mi hočemo in zahtevamo združenje“. Tisti pa, ki so še bolj napeti v tem oziru, še hiš niso hoteli z zastavami ozaljšati, temveč so le vpili: „Mi nočemo guvernerja, temveč združiti se hočemo!“ Okoli polnoči šli so k ruskemu konzulatu z godbo in „urá“-klici. „Živio car Aleksander!“ vrisčalo in odmevalo je od vseh strani. Od ondot so se podali pred stanovanje novega guvernerja Krestovića, kjer so vpili: „Živio guverner bolgar Krestović. Živilo združenje!“ Guverner se je zahvalil za skazano mu zaupanje in jim je zatrdil, da se je ves čas svojega življenja za bolgarski narod trudil, kateremu hoče tudi ostale dni svojega življenja posvetiti. „Le, ako bomo potrpežljivi, modri in opazni, dosegli bomo svoje najsrčneje želje, drugače ne“, pravi Krestović, končavši svoj govor. Teh nazorov so tudi druge velevalisti bile in pred vsemi drugimi pa Rusija.

Pred **Bismarkovim** stanovanjem v Friedrichsruhe napravili so žebjarji ob Binkoštih veliko mačkino godbo. Zbralo se jih je veliko, in jeli so ondi žvižgati, kričati in kvakati, da so morali orožniki pritisniti, katerim so še Bismarkovi strežaji na pomoč prišli, potem je bilo vrisčečo druhal še le mogoče prepoditi.

Vojna odškodnina, katero Rusiji plačati se je Turčija zavezale, še sedaj ni poravnana in od kod tudi? Saj je celemu svetu znano, da ga Turčija nima okroglega zadosti, da bi svojim uradnikom in vojakom tekočo plačo sproti plačevati zamogla, od kod naj le potem še za druge potrebe jemlje, posebno pa že za take sitnosti, kakor je vojna odškodnina. Rusija si pa ni dala dopovedati in tako se je zgodilo, da je Turčija Rusiji odstopila nekaj gotovih dohodkov, ki še četrti del več znašajo, kakor pa svoto 3.500.000 gld., ktere se je Turčija vsako leto plačati zavezala. Ker je bila pa lansko leto slaba

letina, so tudi tisti dohodki bolj pičli dohajali in Rusija ni dobila, kolikor bi bila rada. Da se ji letos zopet kaj takega ne primeri, je Turčiji pisala, naj ji pošlje, kar še za lansko leto primanjkuje, in pa, da naj skrbi, da bo letos vse v redu, da ne bo kje kaj zaostajalo.

Lep vspeh **belgijskih katoličanov** pri zadnjih provincejalnih volitvah mora napolniti celi katoliški svet z radostjo. Le še nekoliko odločnosti vstrajnosti in volitve v zbornico, ki bodo 10. junija, bodo imele enak značaj. Kak poraz je to za prostozidarsko ministerstvo, ki je od l. 1878 že trikrat spremenilo v škodo katoličanov volilno pravico! Naj-sijajnejša je bila zmaga v Antorfih, kjer so prostozidarji z vsemi 26 kandidati propadli in se odmaknili katoliškemu poslancem. Le v Luksenburgu so dobili prostozidarji večino, ki je bila pa tako neznatna, da ne bo treba ravno veliko napora in 10. junija bodo zopet katoličanje na krmilu. Največo pozornost pa zasluži vspeh tako zvanih „neodvisnih“ v Brabantu. Nejevolja nad liberalno zapravljivostjo in slabim gospodarstvom je v tem okraju združila najstrastnejše liberalce s katoličani, ki so skupno vrgli vladne zastopnike. „Cour de Brux“ piše o teh volitvah: „Dežela je govorila; z odločilnim tem dnevom je zavrgla ministersko politiko. Bogu bodi hvala! Ako moramo še do 10. junija čakati, da se popolnoma znebimo težkega jarma, čakajmo potrpežljivo, ker oni dan je dan naše prostosti. Nova postava je bila sklenjena, da vniči katoliški odpor, da zdrobi katoliške province in da podpre prostozidarstvo. Pa postava je goljufala postavodajalec. Zdaj smo odškodovani za to nesrečno postavo, za toliko denarja, katerega smo potrosili za šole in za pritisk, katerega smo morali prenašati“. Moralni vspeh pri teh volitvah je velikansk in bo zelo vplival na volitve 10. junija. Toliko je že zdaj gotovo, da je bil liberalni jarem zlomljen, in da bodo, ako ostanejo katoličani vstrajni, 10. jun. nesli prostozidarsko vlado k pogrebu. V to pomozi Bog in reši vnete belgijske katoličane!

50.000 goldinarjev v zlatu razpisala je **angleška vlada** za darilo tistemu, kateri ji pokaže hudo delca, ki je v pretekli petek-teden v Londonu na treh krajih dinamit zažgal ali pa jo vsaj na sled dovede, po katerem se ji ga bo mogoče polastiti. Angleški tajni ovaduhci sicer slovó zaradi svojih dobrih nosov in druge premetenosti, sedaj so pa, kakor se kaže še na večje mojstre zadeli, kakor so sami. Kakor tudi je lepa svota, ki je določena v nagrado, se bo vendar le teško našel človek, ki bi se zanjo potegnil, kajti tak bi ob enem svoje življenje prodal. Fenirji bi ga ob enem, kakor bi on ovadil krivega, obsodili na smrt, kakor so to z izdajalcem Carrejem naredili, katerega so celo v južno Afriko zasledovali, če tudi se je pod vladnim varstvom in ponoči tjekaj odpeljal, kjer so ga konečno vmorili. Sploh je pa fenirska zadruga po celi Veliki Britaniji silno razširjena in tako tajno osnovana, da sosed ne ve za soseda, ali mu sme zaupati ali ne. Fenirski načelnik O' Donovan Rossa se neki silno raduje, da se mu je ta nakana tako dobro izvršila, kajti izumili in sklenili so jo v Ameriki, kjer je sedaj središče fenirske zarote. Ondi imajo tudi svojo blagajnico, v katero enakomisleči ljudje donajajo darove, s katerimi se potem zločinci nagradujejo po dovršenem hudo delstvu. Koliko je hudo delce plačila dobil, ki je mislil v Londonu na treh krajih hiše raznesti, se ne vé, soditi se pa sme, da mnogo. V blagajnici imajo že zopet 11.000 tolarjev, ki jih bo danes ali jutri drug fenir dobil v darilo, ako se mu posreči, da se zdrav iz Londona povrne, kamor se bo stavbe raznašat in ljudi morit podal. Da krvoločne zveri ne bodo še odjenjale, je tako gotovo, kakor to, da jim angleška policija ne bo še tako kmalo do živega prišla.

ščenej ravnini, in dalje v notranjosti še štiri druge vasi, sestoječe od šotorov, v katerih je stanovalo do 200 urojenih Čučkov. Ko se je „Vega“ prikazala, pojavi se velik nemir med njimi; možje, žene, otroci in psi so skakali kot divji po obali, ter se jim je poznalo, da bi prišli radi k ladiji zavoljo žganja in tobaka. Večkrat so poskušali prebivalci priti do ladije, pa se jim ni tako hitro posrečilo, konečno pa vendar priveslajo v kožnatem prenapolnjenem čolnu do ladije; kasneje pa, ko je bil led dosti močan, obiskovana je bila „Vega“ vsaki dan od bližnjih in dalnjih prebivalcev, ki so se vozili v majhnih saneh s psi. Mornarji so jih sprejemali vedno gostoljubivo tem bolj, ker so bili ti ljudje mirni in pošteni; samo radi brezobraznega prosjačenja, radi smelih in bedastih poskusov pri menjavni kupčiji prevariti, so bili malo neprilicni. Tako so radi prodajali tiste stvari dvakrat, ali pa so hotli pri ceni prevariti; večkrat so prinesli lisice, katerim so glave in noge odsekali ter jih hotli za zajce prodati: prav komično je bilo opazovati jih, kako so se vedli, ko se jim je njihova prevara precej dokazala. Ker Čučki nimajo pravega pojma o denarjih in vrednosti denarja, zatorej trgovina ž njimi bila čisto enostavna, ven-

dar pa se je izmenjivanje tako vredilo, da je posadka „Vege“ plačevala s kruhom, dvopekrom, tobakom in drugimi stvarmi, ter zato dobivala orožje, obleko, domače orodje in druge predmete, ki so bili v narodopisnem in kultur-historičnem pogledu važni. Druga velika potežkoča v občenju s Čučki je bila ta, da oni niso ne ene besede kojega evropskega jezika razumeli; vsled tega je začel poročnik Nordquist njihov jezik izučavati, kar se mu je toliko posrečilo, da se je zamogel v nekih tednih ž njimi precej zastopiti. Nordquist je potem sestavil popolni slovar kakor tudi slovnico čučkega jezika, ter misli iste tudi po svojem povratku v Evropo tudi obelodaniti, kar je menda že storil.

S početka tanki led se je kasneje zdebelil tako, da se je že 2. oktobra s kopna peš po ledu do ladje priti moglo. Nordenskjöld je še vedno do tega dne mislil, da bode dalje plul, ali zdaj se je prepričal, da je to nemogoče. Debelost leda je meril od zdaj poročnik Brusevic, ter se je skoz zimo pronašlo, da je bil led debel

1. decembra 56 cm.

1. januarja 92 „

1. februarja 108 „

15. februarja 120 „

1. marca 123 „

1. aprila 127 „

1. maja 154 „

1. junija 154 „

1. julija 103 „

Ta ogromno debeli led pa je pozimi večkrat počil in se tudi prelomil po več palcev celó 3—4 čevlje na nekterih mestih. To se je pa zgodilo vsled premikanja ledenega polja po hudih vetrovih, pa tudi po raztezanju svojem vsled jake zime; v zadnjem slučaju se je čulo navadno v začetku tiho prasertanje, kasneje pa glasno pokanje; skozi razpoklino pa se je voda po ledu razlila. Ta ledena skorja pa ni bila nikakor ena sama celina, nego se je sestavljala iz mnogobrojnih pojdin delov, ki so se vsled vetra včasih tako premikali, da je bilo videti na mnogih mestih čisto površje morskó. Potem pa se je na tih mestih pokazalo neizmerno mnogo morskih psov, kar je bilo dokaz, da so ta čista morská površja v zvezi z morjem, ki je vedno odprto in nikdar zamrznjeno. To so opazili tudi članovi te ekspedicije na njihovih različnih izletih po ledu, in urodjenci so to trdili.

Izvirni dopisi.

Iz Krškega, 5. junija. (Starinske najdbe pri Krškem.) Ker sem v nekterih časopisih bral dopise o novih najdbah na Dornovem pri Krškem, kjer je nekdanje rimsko mesto Noviodunum, se pa vsi ti dopisi ne vjemajo popolnoma z resnico, ker častitim gg. pisateljem ta zadeva ni natanjko znana, pač ni zamere, ako se je v ta ali uni dopis vrinila kaka pomota. Dopisnik od 1. junija t. l. je one zadeve prav dobro popisal, posebno rimsko rakvo, malerijo in votlino; da je pa to kmet Pečnik našel na svoji njivi, to ni resnično, ampak je mogel g. dopisnik kje naglo slišati. Ako hočeš toraj ljubi „Slovenec“, podati resnični dopis o tej zadevi, ti ga tukaj pošljem.

Že več časa je Pečnik, tukaj tujec, ki je pa v več krajih po Dolenjskem služboval kot občinski tajnik, površno preiskoval vsake vrste najdbe, kovine in starinske reči, ko je leta 1883 večkrat na Drnovo prišel; vselej je zbiral, starinske zbirke, kupoval od ljudi najdene reči, pozvedoval, kje so to in drugo našli. Tako se je tukaj popolnoma udomačil in ko je prišel na Dornovo, so ljudje njemu kar skupaj nosili, kar so našli. Njegovo veselje do novih znajdb je bilo vsak dan več in večkrat je kak krajcar potrosil, da je tu in tam kaj poskušal. Ko je videl, da bi se še mnogo starin lahko našlo, poskušal je dobiti podporo za kopanje, ali kje to dobiti? Priporoča se enemu, drugemu, ali vse ni nič pomagalo, piše knezu Ernestu Windisch-Grätzu, ker mu je bilo znano, da ta take zadeve podpira, pa tudi ta mu odgovori, da podpore za kopanje dati ne more, pač pa rad kupi vsako najdeno starino.

Tako si revež pomagati ne more; meseca novembra 1883 gre na Dunaj presvitlega cesarja prosit za neko pomiloščenje, in se pritožiti za veliko krivico, ki se je bila njemu v neki zadevi zgodila. Od svitlega cesarja je bil prijazno sprejet (glej „Slovenec“ št. 188, dopis iz Dunaja, 12. nov. 1883) in razun tega na Dunaji zopet išče podpore; soznani se z dvornim tajnikom baronom Gušičem in mu pokaže nekatere rimske denarje, najdene tukaj na Drnovem. Ta ga pelje k g. dr. Kenerju, kateri nadzoruje dvorne zbirke, kateri Pečniku obljubi podporo za kopanje na Drnovem; in res pošlje Pečniku 100 gold. podpore za kopanje in preiskovanje. On se loti z največo skrbjo preiskovanja že meseca novembra l. 1883, preiskuje s temi 100 gold. čez 3 mesece in z malim plačilom plačuje svoje pomagače, za-se pa nobenega plačila ne vzame, da bi le dalj časa mogel shajati. Čez stokrat sam na Drnovo iz Krškega gre, tam tudi sam dela in se z največjo skrbjo trudi, da bi kaj nove starine našel. Konec meseca februarja t. l. se mu posreči, najti rimsko pokopališče, in siser ga najde na njivah, pa ne na njivah Drnovskih, ampak na njivah Velike in Gorenje vasi; tukaj toraj najde velik rimski mirodvor, grob pri grobu, sožganih mrličev; grobi so tukaj različni, grobi bogatih so zidane kapele, kjer so hranili ostale košice od sežganih mrličev, mrliča so vsakega sežgali, ostale košice so potem skup pobrali in hranili v lepe prstene posode, ki so jih potem v take grobe devali in zraven še veliko drugih posod za jed in pijačo. V zi-

danih grobeh se pač težko kaka cela posoda dobi, ker so v starodavnih časih tam zlata in srebra iskali in so take posode vse pobili. Drugi grobi so iz lepih kamnov, škrlj, navadni skrinji podobno napravljeni; tukaj so enake posode hranili, tudi tak grob se težko nepokvarjen dobi; kakih pet se je čisto nepokvarjenih dobilo in je kaj lepo videti v takem grobu lepe barvane posode vsake vrste, kakor da bi bile danes napravljene. V nekem grobu se je našlo celó 10 posod, zopet drugi grobi so iz velikih skorej mizi enakih opek napravljeni, drugje so posode zopet kar na zemljo položene in s kamenjem pokrite. Gotovo čez 300 grobov je Pečnik že odkopal. Po najdenih posodah se sodi, da so iz več stoletij, ker so posode različne.

(Konec prih.)

Domače novice.

(O novem Ljubljanskem škofu) piše Regner's Oesterr. Correspondenz, da bode že skoraj imenovan in da so se v zadnjih tednih vršile dotične obravnave s papeževo nuncijaturo.

(Fotografije prečast. gosp. dr. Gogale) se zdaj dobivajo, in sicer jih prodaja Katol. Bukvarna v Ljubljani in trgovec g. Kolman po 70 kr. — Ker se r. gospod nikoli ni dal pregovoriti, da bi se bil dal sam fotografirati, se je njegova fotografija le z velikim trudom vzela iz neke skupne fotografije vseh gimnazijalnih profesorjev; zaradi tega je tudi cena fotografij nekoliko višja, kakor navadno.

(Imenovanji.) Preč. konzistorijalni svetovalec in spiritual duhovnega semenišča g. Janez Flis pooblaščen je z vodstvom ravnateljstva imenovanega zavoda. Č. g. Josip Šiška, konzistorijalni registerator imenovan je tajnikom pri škofijskem duhovnem sodišči v Ljubljani.

(Pogreb častitega g. kaplana Kilarja) bil je jako veličasten in v čast ranjkemu kakor tudi prebivalcem Ljubljanskim. Pričal je namreč, da je bil g. Kilar jako priljubljen Trnovskim farmanom, ki so v tako obilnem številu prišli k njegovemu pogrebu, ob enem pa je dajal tudi spričevanje, da so Ljubljanski prebivalci verni katoličani, ki visoko čislajo in spoštujejo svoje duhovne gospode. Razun Trnovskih farmanov spremljevalo je namreč g. Kilarja k zadnjemu počitku tudi jako veliko ljudstva iz mesta, raznoterih stanov, zlasti tudi mnogo njegovih duhovnih sobratov, tako da je bila vrsta pogrebnikov še pri novem trgu, ko so šli prvi že mimo frančiškanske cerkve. Tudi obilni venci, ki so jih nesli pred trugo in med kterimi se je posebno odlikoval krasen venec s širokima črnima trakovima in napisom: „Hvaležni farmani ljubljenskemu g. kaplanu“, so pričali, da je bil ranjki zaradi svojega mirnega in pohlavnega značaja jako priljubljen. Naj v miru počiva!

(Včeraj popoldne) izročili so materi zemlji na večni počitek ob 1/2 6. uri vrlega sina slovenskega naroda gospoda Janeza Potočnika iz sv. Petra ceste. Prve za križem šle so pod nadzorstvom dveh usmiljenih sester deklice iz sirotišnice. Za temi so korakali vrli „Sokoli“ z društveno zastavo, za njim č. gg. duhovniki in sicer za križem deset oo. frančiškanov, potem pa sedem gospodov v roketih. Č. g. o. Kalist sam je pokopaval. Prekrasne vence nosili in svetili so gospodje udje obrtnega in pekoveškega društva. Med stotinami pogrebcev opazili smo tudi gospoda župana Grassellija. Gospodje čitalniški pevci pak so peli lepe žalostinke in tako prijatelju skazali zadnjo čast.

(Gojenci knezo-škofijskega Alojzijevešča v Ljubljani) priredé v ponedeljek, 9. junija, ljubljenskemu c. kr. deželnemu predsedniku visokorodnemu gospodu baronu Andr. Winklerju na čast akademijo v Alojzijevešči s sledečim sporedom: „Zvezna“. A. Nedvč. Moški zbor. „Danes tukaj, jutri tam“. J. Kocijančič. Moški zbor. Pozdrav. Govori VIII. Fran Perné. „Zvezdi“. Dr. B. Ipavic. Moški zbor. „Domovini“. Dr. B. Ipavic. Moški zbor. — A. 1. „Soči“. Simon Gregorčič. Govori VI. Ivan Kunovar. 2. „Ομήρου Γιάδος λόγος 2-ης εορς. 5—27. Δις τῶν ἄλλων θεῶν ἐπι-κρίταις. Govori V. b. Rudolf Gregorčič. 3. „Нзгнскыя цннъ. По Лопуѣ. XV, 11—24. Govori VII. Ivan Oštir. „Schlummerlied“. K. Santner. „Slepec“. Slovenska narodna. „Ach neni“. Česka narodna. Tenorovi samospevi, ki je poje VI. Ivan Kunovar, na harmoniji ga spremlja VIII. Henrik Sturm. „Večerna molitev“. P. Schumacher. Motiv iz opere „Tannhäuser“. R. Wagner. Na goslih VI. Josip Čerin, na

harmoniji VIII. Henrik Sturm. — B. 1. „Des Kna-ben Berglied“. Ludwig Uhland. Govori IV. b. Anton Medved. 2. „Ad Narviam“. Cuius in ripa, puer ad-modum, primum carmen lyricum cecinerat. Matthias Casimirus Sarbievius. Govori V. b. Fran Ušeničnik. 3. „Priez pour moi!“ Charles Millevoye. Govori V. b. Anton Podpečnik. „Waldrast“. A. F. Riccius. Moški zbor. „Šopek hrvatskih narodnih pesmi“. A. Foerster. Moški zbor. — C. 1. „Zora púca“. V oči mladog ljeta godine 1844. Za prvi list „Zore Dal-matinske“. Petar Preradović. Govori IV. b. Ivan Zupan. 2. „La Gerusalemme Liberata“. Torquato Tasso. Canto primo. Proemio, 1—5. Govori VI. Fran Birek. 3. „Muž bez slzi“. Antonie Melišová-Körschnerová. Govori III. b. Gregorij Pečijak. „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi“ za moški zbor in samospeve. Zložil in visokorodnemu, velečastitemu gospodu baronu Andreju Winklerju, c. kr. predsedniku vojvodine Kranjske, najponižneje poklonil A. Foerster. Zbor s samospevi. Začetek ob 6. uri zvečer.

(Koncert) na vrtu Ljubljanske čitalnice napravi jutri zvečer ob pol osmih skupna vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. — Ker so c. k. godci domačega pešpolka sploh po Ljubljani zaradi svoje velike spretnosti jako priljubljeni in ker se sedaj v čitalničnih prostorih poleg dobre in točne postrežbe dobi tudi dobro blago, nadjati se je jako obilne vdeležbe.

(Vabilo k LXIII. odborovi skupščini „Matice Slovenske“) v sredo 11. junija 1884. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXII. odborovi seji. 2. Naznanila prvosedstva. 3. Poročilo tajništva. 4. Pretresovanje prenarjenih pravil in opravljenega reda. 5. Poročila gospodarskega odseka. 6. Posamezni nasveti.

Peter Grasselli, prvosednik.

(Godba na promenadi) bode jutri popoldne v „Zvezdi“ po sledečem programu, če bo vreme, svirala: 1. Koračnico. 2. Overture iz opere „Nabucco“ — Verdi. 3. „Veteranjaki“, valček — J. Strauss. 4. Tretji „finale“ iz opere „Don Carlos“ — Verdi. 5. „Iz borse“, polka franč. — J. Strauss. 6. „Düppelski zakopi“ kalop — Jedlička.

(Povozi!) je včeraj popoldne ob 6. uri v Ljubljani na Spodnjih Poljanah neki kmet, ki je posipnino vozil, štiriletnega fantiča Ludovika Kramarja. Fantič igral se je se svojo le nekoliko starejo sestro na sredi ceste. Kolo mu je šlo menda ravno čez oprsje ter mu je pretisnilo srce. Nesrečno dete še živi. Ne moremo si kaj, da ne bi zopet in zopet vprašali, če taki zanikerni starši ne zaslužijo ojstre kazni, da bi si zapomnili, da se otroci ne smejo nikdar sami na cesto ali ulico puščati.

(Neki dijak), kakor čujemo, si je neki pri telovadbi menda včeraj, dvakrat roko zlomil. — Mar li je to le nesreča, ali še kaj drugega?

Razne reči.

— Iz Metlike se nam piše: V torek okoli 8. ure na večer je strela vdarila v podružnico sv. Jakoba, zid in streho jako poškodovala, veliko šip razdrobila, sploh mnogo škode naredila. Leta 1881 je to podružnico enaka nesreča zadela, bilo je tisti čas kvara do 400 gld. Prav je, da iz srca prosimo: Treska in hudega vremena, reši nas o Gospod!

— Predarlška železnica se bode odprla 25. avgusta t. l. Slovesnosti se bodo vdeležili tudi cesar, ki bodo 18. avgusta v Iselnu v krogu svoje rodbine obhajali svoj rojstni dan. Cesarjevič Rudolf in cesarična Stefanija se bosta meseca septembra peljala po predarelski železnici ter potem nekoliko dni ostala v cesarskem gradu Ambras na Tirolskem, ki ga že zdaj popravljajo za sprejem tako odličnih gostov.

— Grofica Chambordova, ki sedaj biva v grajščini Ebenzweier pri Gmundenu, je bolehnna in so zaradi njenega slabega zdravja v skrbéh.

— Nesreča na morji. Iz Wellingtona na Novem Zelandu se poroča, da je angleška ladija „Syria“ trčila ob skalo in se razbila. Le del ljudi se je rešil, 70 potnikov in večina mornarjev je našlo smrt v valovih. „Syria“ je imela prostora za 1072 ton blaga in je plula iz Kalkute v Avstralijo.

— Društvo sv. Janeza na Porenskem misli osnovati šolo za dečke v pogorji Spessart in vodstvo izročiti sinovom sv. Benedikta. Dečki se ne bodo učili samo raznih věd, ampak tudi rokodelstva, umetnij in domačega gospodarstva. Take šole na krščanski podlagi so res velika dobrota za vsak kraj, in želeli je, da bi se vedno bolj razširile. V njih se morajo vzgojiti pošteni mojstri, umetniki in posestniki in tu se uči človek, kaj pravijo zlate besede „ora et labora“ (moli in delaj)!

(Dalje prih.)

— Spomin na cesarja Maksimilijana. Na mestu, kjer je bil cesar Maksimilijan 19. junija 1867 v Queretari v Meksiki vstreljen, je dala ondtna vlada postaviti velik spomenik iz črnega marmorja.

— Pred nedavnim se je povrnil v naročje katoliške cerkve mrs. Templeton Strang. Slovesno ga je sprejel kardinal Hohenlohe. V jezuitovskem samostanu v Chieri (Piemont) je pa umrl 84-letni P. Frane Pellico, brat Silvija Pellica, ki je znan iz bojev l. 1870 na Laškem.

— Rusko-poljski listi poročajo ta-le znameniti dogodek iz litavskega mesta Minska: Nekoliko poljskih porotnikov se je uprlo pri prisegnanji posredovanja ruskega duhovnika. Sodnijski predsednik je tedaj moral poklicati poljsko-katoliškega duhovnika Wojewodzkega. O tem je zvedel generalni guverner v Vilni Kochanov in 18. maja je bil na njegov ukaz P. Wojewodzki zjutraj zgodaj od vojakov prijet, dejan na voz in poslan v Sibirijo. Kaj je zakrivil ta duhovnik, mora se prašati vsak razumen človek. Če bodo Rusi na tak brutalen način zatirali svoje poljske brate, bodo storili le nihilizmu veliko uslugo. V svojih pravicah razžaljeni in k obupu prisiljeni katoličani bodo nazadnje segli po dinamitu, kakor so Irči. Če tudi je to kazni vredno in hudobno delo, vendar zadene glavna krivda one, ki so to obupanje povzročili.

Telegrami.

Kopar, 7. junija. Narodni kandidati izvoljeni, Vekoslav Spinčič z vsemi 49 glasovi, Anton Križanec z vsemi izven svojega glasa. Nasprotniki volitve zdržali.

Trst, 7. jun. Slavoj Jenko za Voloski kotar enoglasno izvoljen; enako za Koparski gg. Spinčič in Križanec. Od nasprotne strani prišli so 4 volilci, oddali protest, pa komisija ga je zavrgla. Narod navdušen.

Dunaj, 7. junija. Cesar je podelil cesarskemu namestniku českemu baronu Krausu red železne krone prve vrste.

Dunaj, 7. maja. „Vaterland“ poroča, da sta prejela grofa Egbert Belcredi in Richard Clam-Martinitz dostojanstvo tajnih svetnikov.

Dunaj, 6. junija. Grški kralj Jurij prišel je s svojo družino na Dunaj. Naš cesar ga je obiskal in se je tri ure pri njemu pomudil. Popoldne šel je kralj Jurij k cesarji vas; po vasovanju je grška kraljeva družina odšla dalje. Potuje v Petrograd.

Zagreb, 7. junija. Starčević prišel je kljubu prepovedi v deželni zbor, kar so poslanci ignorirali. Zabavljaj je večini. Josipović ga je pozival, naj se določneje izrazi, oziroma zabavljice prekličje. Starčević se obojemu izogiba. Josipović mu zažuga, da vé, kje si bo poiskal zadostenja. Predsednik pokara Starčevica za včerajšnje razžaljive besede, in s tem je za sedaj reč dognana. Kaj več še dojde.

Pariz, 7. junija. Pogodba med Francosko in Anamom se je podpisala.

Barcelona, 6. junija. Včeraj razpočila se je bomba na promenadi „Rambla“. Poškodovanih je več poslopij in jeden memogredoch. Kdo je zlodej, se ne ve. Mislijo, da je zadeva zasobne osvete.

London, 7. junija. Reuterjev zavod poroča iz Kalcute: Ruskega žida Izaka Balabana prijeli so z družino vred. Sumljiv je ovadustva.

London, 7. junija. „Pa“ Mall Gazette oporeka, da bi „Fortnightly Review“ prinašala nazore angleških radikalcev ali pa naprednjaških liberalcev; zanika, da bi liberalcem prijateljstvo Francije mileji bilo nego ono Nemčije sklicevaje se na vseskozi dosledno in miroljubno politiko Nemčije nasproti nemirni rogovilasti francoski politiki, kakor tudi na mnoge vzajemne koristi Francozov in Angležev po celem svetu; vse to daje Angleški dovolj povoda, da skrbno goji prijateljstvo Nemčije.

Tujci.

5. junija.

Pri **Maltči**: J. Merklen, trg. potovalec, iz Pariza. — Karl Menzel, trg. potovalec, iz Hamburga. — Dr. Stourz, zasebnik, z Dunaja. — Danner, Koppel in Freund, trg. potovalec, z Dunaja. — Weissner in Bloek, trg. potovalec, iz Brna. — Josip Gerdešič, e. k. drž. pravdnik, z družino, iz Novomesta. — Urbančič, grajšček, iz Predvora.

Pri **Stonu**: Albert Zajec, zasebnik, iz Karlova. — Janez

Izdajatelj in odgovorni vrednik **Jožef Jerič**.

Schabus, kupč. lesa. — Marija Gerenitsch, soproga e. k. učitelja, iz Celovea.

Pri **Južnem kolodvoru**: Anton Peter, trg. potovalec, z Dunaja. — Dr. Janez Ošer, e. k. profesor, iz Trsta. — Angelo Marma, zasebnik, iz Trsta. — J. Muth, iz Ptuja.

Pri **Avstrijskem cesarji**: Helena Ložar, zasebnica, iz Kočevja. — J. Petrovčič, zasebnik, iz Kropa.

Umrli so:

3. junija. Antonija Krašovic šivilja, 21 let, Rožne ulice št. 13, Caries.

4. junija. Reza Marinko, postrežekova hči, 20 mes., Soteska št. 8, božjast. — Jožef Radkovič, delavec, zdaj kaznjeneo, 39 let, ulice na Grad št. 12, jetika. — Janez Potočnik, pekar in hišni posestnik, 37 let, sv. Petra cesta št. 5, jetika. — Neža Perše, delavka, 34 let, sv. Petra cesta št. 3, jetika.

5. junija. Martin Podbevšek, delavec, 52 let, Havpmanca št. 11, jetika. — Janez Kilar, kaplan, 40 let, Kolezijska cesta št. 1, vsoled vnetja možganske kožice. — Janez Makorati delavčev sin, 11 mes., Poljanski nasip št. 48, driska.

6. junija. Janez Bauška, umirovljeni uradni sluga, 73 let, Karlovska cesta št. 15, pljučni emfizem.

V bolnišnici:

2. junija. Jera Fojkar, delavka, 23 let, jetika. — Janez Margon, gostač, 64 let, Apoplexia cerebri. — Marija Bedina, delavka, 20 let, oslabljenje moči.

4. junija. Matevž Ropert, gostač, 73 let, Marasmus senilis.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo)

7. junija.

Papirna renta po 100 gld.	80 gl. 60 kr
Sreberna „zlat“ renta, davka prosta	81 „ 40 „
4% avstr. zlat“ renta, davka prosta	102 „ — „
Papirna renta, davka prosta	95 „ 85 „
Akcije avstr.-ogorske banke	860 „ — „
Kreditne akcije	160 gld. 310 „ — „
London	122 „ 05 „
Srebro	— „ — „
Ces. cekini	5 „ 76 „
Francoski napoleond.	9 „ 67 1/2 „
Nemške marke	59 „ 60 „

Veliki koncert

skupne vojaške godbe pešpolka baron Kuhn št. 17 bo

v nedeljo 8. junija

na vrtu Ljubljanske Čitalnice.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

Vstopnina 20 kr., za družine 40 kr.

Za obilno vdeležbo se priporoča

J. Cesarič, gostilničar.

Politura za mobilije,

ktore se lahko vsakdo posluži, da si zlika svoje stare mobilije, ki se že po prvem likanju svetijo kakor nove. Cena za vsako steklenico 1 gl. 20 kr. proti poštnem povzetju razpošilja

L. Epstein,

Wien, VI., Getreidemarkt 17.

„Jurij s pušo“,

šaljiv list s podobami, (2)

izhaja dvakrat na mesec v Trstu. Naročnina mu je do konec leta 1 gld. 50 kr. Naj se pošilja pod naslovom Ivan Dolinar, tiskarna Amati v Trstu.

JEZIČNIK.

Spisal J. Marn.

Dobiva se le še v teh-le letnikih: III., IV., V. à 40 kr., VI., VIII. à 20 kr., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII., XIX., XX., XXI. à 60 kr.

Katoliški Bukvarni.

Žitna cena.

Pšenica banaska 1 hkt. 9 gl. 10 kr., — domača 8 gl. 07 kr. — Rž 5 gl. 28 kr. — Ječmen 4 gl. 45 kr. — Ajda 5 gl. 78 kr. — Proso 5 gl. 44 kr. — Turšica 5 gld. 60 kr. — Oves 2 gl. 95 kr.

Zahvalna pisma.

Gospodu

Gabrijelu Piccoli,

lekarju

v Ljubljani.

Podpisani potrdim s tim, kakor se resnici spodobi, da že 10 let prejemam homeopatične zdravila od lekarne g. Gabriela Piccoli-ja v Ljubljani za domačo potrebo in so se taista vedno posebno dobro obnesla, toraj homeopatično lekarno g. Piccoli-ja lahko vsakemu z najboljšo vestjo priporočam.

Podlipo, meseca maja 1884.

Franc Arko, župnik.

Prosim Vas, izvolite mi zopet poslati izvrstne Vaše „želodečne esence“, katere je že mnogim pomagala, 24 steklenic.

Ljubno, 15. maja 1884.

Matej Strnad, župnik.

Prosim da mi s poštnim povzetjem pošljete 24 steklenic Vaše zares izborne „želodečne esence“ Na Ponikvah, 21. maja 1884.

Anton Batagelj,

vikar, pošta št. Lucija pri Tolminu

Osemnajst let bolehal sem na želodcu in uže sem mislila, da ne bom nikdar več zdrava. Kakor pa sem dobila Vašo „želodečno esenco“ mi je že po nekaterih steklenicah odleglo. Sedaj sem pa zdrava in dobro rejena.

Roveredo, Tirolsko, 10. februarja 1884.

Marija Schwarz.

Prosim, da mi zopet pošljete 12 steklenic Vaše „želodečne esence“, katere me je popolnoma ozdravila od bolečin v želodcu. Moja sestra je v svojem 66. letu ozdravila, ko je šest steklenic porabila, če tudi je popred mnogo let bolehal.

Liezen, 5. marca 1884. (1)

Franc Stanko,

prometni čuvaj št. 83 na gorenjem Štajarju.

Piccolijeva želodečna esenca,

od Piccoli-jeve lekarne v Ljubljani, ozdravja, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval, bolezní v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migrene itd. in je najboljši pripomoček za gliste pri otrocih.

1 steklenica 10 kr. Izdelovalec jo pošilja tudi v zabojih po 12 steklenic skupaj za 1 gl. 36 kr. Kdor je vzame več, dobi primeren odpust.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila so zmiraj svežna za dobiti v lekarni Piccoli-ja pri Angelju v Ljubljani, dunajska cesta. Naročila izvršujejo se s prvo pošto proti povzetju zneska.

Podpisani priporoča svojo zalogo

bruseljskih klobukov

in drugih stvari p. n. občinstvu, kakor

vsakovrstne klobuke za gospode

posebno pa: **suknene klobuke** (Lodenhüte) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorujave, svetlo- ali temnosive, svetlo- ali temnozeleno itd., po 2 gld. 20 kr.; **trde klobuke**, najnovejši izdelek, rujave ali črne, dobro blago, po 1 gl. 80 kr., najboljšje po 2 gl. 20 kr.; **svilnate cilindre**, najfinejša roba in najlepši izdelek, po 4 gld. 50 kr.; **klobuke za dečke** po 1 gld. do 1 gld. 50 kr.; dalje

srajce za gospode, spodnje hlače, vratnike kravate

(15) itd. itd. itd.

Z odličnim spoštovanjem

IVAN SOKLIČ

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4.

Naročila s poštnim povzetjem se točno izvršujejo.

Zahvaljuje se prečastiti duhovščini in p. n. občinstvu za do zdaj mu skazano zaupanje z mnogimi naročili, priporoča še nadalje

F. Caserman in dr.,

krojač,

v Ljubljani, gledališke ulice št. 4,

svojo bogato zalogo najboljšega in vsakovrstnega sukna, ter izdeluje vse krojaške dela za gospode točno in po jako nizki ceni. (5)

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.